

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Micrologvs|| De Ecclesiasticis|| Observationibvs.||

Bernoldus <Constantiensis>

Antverpiæ, 1565

6. De conclusione orationum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63426)

quas, & Gregorianas difficillimè admit-
tūt, vtpote quas in antiquioribus, & emē-
dationibus Sacramētarijs inueniūt. Nam
oĉtauum Africanę prouincię Cōcilium,
(cui sanctus Augustinus, imò ducenti &
quatuordecim sancti patres interfuerūt)
capitulo duodecimo cōstituit: Nullę pre-
ces, vel orationes, vel Missę, vel præfatio-
nes, vel commēdationes, vel manus im-
positiones dicantur, nisi in Concilio fue-
rint probatę. Item tertium Carthaginē-
se Concilium (cui idem sanctus Augusti-
nus interfuit) capitulo vigesimo tertio
nullus ad altare Patrē pro Filio, vel Filii
pro Patre nominet, sed semper orationē
ad Patrem dirigat, nec qualibet oratione
vtatur nisi probata. Oratio quidē ad Pa-
trem dirigenda est, iuxta Domini præce-
ptum, qui discipulos suos ita instruxit, cū
eum interrogarent, qualiter orare debe-
rent. Cū stabitis, inquit, ad orandum,
dicite: Pater noster, qui es in cęlis. &c.

Concil. Mileui-
tanum. Can. 12

3. Carthag. cōc.
Can. 23.

Ad Patrem sem-
per dirigenda
oratio.

Luc. 11.

De conclusione orationum,

CAP. VI.

CONCLVDIMVS autē orationes,
per Dominū nostrum, videlicet Patrem
oran-

25

orādo per Filiū , iuxta eiusdem Filij præceptum , qui in Euangelio ita præcepit. Vique modo non petistis quicquam Patre in nomine meo ; petite & accipietis. 5 qui & effectum nostris petitionibus , si per ipsum rogauerimus , promittit dicens: Quodcūque petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis . Vnde & orationes plurimas , vel penè omnes satis congruè ita cōcludimus: Per Dominū nostrū. Paucissimæ enim inueniuntur, quæ pro cōpetentia sensus, alia cōclusionione finiātur . Vt illa: Præsta quæsumus omnipotēs Deus, vt natus saluator: Qui tecum viuit & regnat. Item & illa: Deus cuius filius in alta cælorū Dominū nostrū Iesum Christū qui tecum viuit, &c. In qualibet autem conclusionione commemorationem sanctæ Trinitatis obseruare solemus, iuxta quod in emendationibus Sacramētarijs expressum inuenimus . [A deo enim sancti patres inuocationē sanctæ Trinitatis in orationibus siue benedictionibus obseruabāt: vt nec in ipsis sacrum aliquid ratum censerent, quorum cōfectioni inuocatio S. Trinitatis defuisset vt in sacris Paulianistarum, quorum & baptismum siue ordi-

Ioan. 16.

In qualibet conclusionione obseruanda sanctæ Trinitatis commemoratio.

C6c. Nic. Can. 19. & 6. Synodus, Can. 97.

nationes in cōuersis iteranda censuerūt] Sciendum autem in illa v̄sitata cōclutione, Per dominum nostrum, quòd Romanus ordo & antiquissima exemplaria nomen Dei interponunt, vbi dicitur: Qui tecum viuit & regnat, Deus. quod tamen moderni post nomen Spiritus sancti subiungere solent. Et hæc vtique consuetudo etiã apud Romanos & vsquequaque adeo inualuit, vt antiquæ traditionis exercutio iam non sine scandalo locum habere possit: quod iuxta Apostolum, & euangelium in tam leuibus [summo] studio deuitare debemus.

Non omittendū nomē Deus.

Rom. 14.
Math. 18.

[Iterum] de cōclutione, seu cōfirmatione orationum,

CAP. VII.

Conclusio in exorcismis.

SECUNDVM Romanam auctoritatem nullam orationem, Per eum qui venturus est, cōcludimus, nisi sit exorcismus, in quo Diabolus per diuinum iudicium vt à creatura dei discedat, exorcizatur, siue adiuratur. Nam in alijs orationibus, quas, Per dominum nostrū, cōcludimus, patrem, vt nobis per amorem filij sui subueniat, imploramus. In exorcismo autem
Dia-